

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide ezimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és ányítók.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 kréti
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 kréti
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

Kikell szoritani a zsidó kölesönt.

Ki vonhatná kétségbe azt: hogy ha minden községnek lenne községi magtára és ezzel kapcsolatban, abból származó pénzalapja, a magyar nép zsidó 1000%-os kölesönre soha se szorulna.

Mily felséges eszme és gyönyörű gondolat volt Mária Terézia és II-ik József császártól midőn a községi tartalék magtárak életbeléptetését mint üdvöset, szükségset, sőt a nép jólétére nélkülözhetlent, országsszerte életbe léptetni megrendelték, midőn a magyar kir. helytartótanács ezen az emberiségre nézve nemes eszmének fogantatásától 1804-ben újra intézkedett.

Sajnos azonban, hogy az intézkedésnek fogantatja nem lett. A rendelet maradt írott malaszt, a predikáció süket füleknél szólt, a községek nem értették meg saját érdeküket, terhet láttak a kiszoríthatlan haszonban, mert a merre érvényt szereztek ez eszmének, ott az 1000%-os zsidóhitelt csak elbeszélésből ismerik.

De hát jobb későn mint soha, mondja a közmondás s igaz van. Ma midőn a zsidó kölesönt elviselhetlen és átkozottul terhes volta felül meggyőződünk midőn a dolog valóságosan körünkre égett, a községek képviselő testületei minden erkölcsi és anyagi erővel működjenek arra, hogy a nép boldogságát előmozdítsa ezen eszme fel-támadjon hosszas álmából.

Állítassanak mindenfelé községi magtárak pénzalapokkal kapcsolatban. Állítassák fel minden körjegyzőségben, vagy ha minden községben megvan az arra való képesség, minden községben.

Anyagilag akadály nem foroghat fenn, csak jó szándék kell, tette kész akarat s a népet koldusbotra juttató

1000%-os zsidókölesönt ki fogjuk tűzni a nép közül.

Alig vesszük észre, néhány év alatt lesz megtakarított gabna; lesz pénz, lesz oly segély zsidó nélkül — melynek következményétől nem kell rettegni. Csak tette föl!

Csak ne csüggedjünk, hanem dolgozzunk; egészségét hozzá majd ad az Isten!

Hogy miképpen lehetne a községi magtárak és ebből származó pénz-alapokat felállítani? Elmondom. A községnek képviselőtestülete üljön össze és határozza el a községi magtárak és ebből származó pénzalapok létrehozását, s erre nézve rögtön alkosson szabályrendeletet melynek pontjai lehetnének például a következők:

N. N. község elhatározza, hogy tartalék-magtárt létesít a következő gabna nemekből: buza, rozs, árpa. Célja ezen magtárnak: hogy a községi lakosságának egy évre a vetőmag biztosítsák, azon esetben, ha a lakosoknak elemi károk, vagy szüktermés folytán arra szüksége leend; ha ezen eset fenn nem forog, az összegyűlt gabona eladandó; vagy a szükölködőknek kölesön kiadandó.

A kölesön adott mag minden hektoliterje nyolcz liter ráadás mellett adandó vissza.

A kölesönnek ráadással együtt visszafizetése, mindenkor a legközelebbi aratáskor történik.

A gabna-kölesön által felszaporodott ráadás mindég eladandó és segélytőke alapul szolgál.

A be- és kimerés a legjobb minőségű gabonában történhetik.

A nyert pénzalap örökidőre fenntartandó és feloszthatlan.

2-or. Kölsönt csak a községi képviselőtestület szavazhat meg.

3-or. A gabona alaphoz minden birtokos vetőmag szükségletének feleszégével köteles járulni s azt egymásutáni két év alatt, két részletben aratás után beszolgáltatni.

4-or. A községi képviselő testület az alap vezetése és felügyeletére a községi lakosokból választmányt alakít minden 3 évben, a kik a községi előjárók felügyelete és ellenőrzése alatt állanak. Három év után újabb választhatók.

5-ör. Kezelési jutalmat a képviselőtestület, a befolyt, illetve befolyandó évi kamatok 1 százalékát állapítja meg.

6-or. A választmány és a községi előjáróság a gabona és pénz alapok hűségeseiért felelősek. Az előjárók jelölik ki felügyeletre a választmányi tagokat.

Eladás, vétel a képviselőtestületnek határozata folytán történhetik. Mindig irásban hozatik meg. Minden kölesönt kérő biztosítékot kimutatni köteles.

7-or. A községi előjáróság köteles haladéknélküli raktár és vermekről gondoskodni.

Annakidején magtárépítési indítványt tenni.

8-or. A tőkék utáni kamatok a tőkéhez csatolandók és közös vagyont fog képezni.

9-or. A választmány köteles minden év végéig a számadást bejegyezni és a következő év február hó végéig a számadást a községi képviselőtestület elé terjeszteni.

Az ekképpen létesített magtár az egész községet minden bekövetkező elemi csapás vagy egyéb előre nem látott szerencsétlenség ellen védi, a pénzalap pedig oly gyorsan fog növekedni, hogy még nem tapasztaljuk, alig is hisszük.

Egy-két év úgy eltűnik tőlünk, ha semmit nem mozdítunk is a magunk sorsán, mintha mozdítunk. Jobb tehát a község lakosságának és a leendő nemzedéknek boldogsága és felvirágozására szolgáló eme alapokat létre hozni egy kis gond mellett is, ha nem használhatjuk azt talán agg korunknál fogva, legalább az öntudat, hogy megtettünk mindent mi tőlünk tellett — boldogítand és élni fogunk az utókor emlékében.

Áldani fogják az alapítók porát elhaltuk után az utónemzedék. Ott lesz, soha el nem homályosodható arany betűkkel az élő nemzedék szívében írva neve mindazoknak, kik eme alapok létrehozása közlül, mint uttörők és kezdők részt vettek.

Adjon Isten áldást és sikert az ezen irányban működő községi képviselőtestületekre!!

Népbarát.

Hogy áll a világ?

Itthon. A marha vizsaly egy tart. Ausztria a hogy teheti gátokat vet a pozsonyi marhavásár sikerei elé; a magyar kormány pedig ezuttal csakugyan erélyesen lép fel — sajnos hogy zsidó érdek készletti — kieszközölve a vasutaknál miként a Pozsonyba szállítandó marha vitelére olcsóbb legyen, mint a Bécsbe szállítandó, — ennek ellensúlyozására most a bécsi kormány Lembergen akar vásárt állítani. — A pótválasztások is megejtettek minden kerületben, az eredmény: 4 függetlenségi s 3 kormánypárti képviselő megválasztása.

Horvátország. A tartomány gyűlés folytatja működését oly gyönyörűséges rendben mint eddig; a pártok elhalmozak egymást horvát kedveskedésekkel, az utolsó ülések egyikén Stracsevics pártja az elnököt utasították rendre, mely közöttünk magyarok között vad durvaságnak is beillenék, ugylátszik mintha a gyönyörűséges hordolok előidézésében a hivatalnokoknak nagy része volna, innét magyarázzuk legalább értelmét azon javaslatnak, mely a hivatalnok-

— Ennél fogva tehát én 15-ikén Fehérváron az én angyali Szerénynek karjai között leszek. S mintha illusztrálni akarná az ottan történéseket, a kedves képre olyan hatásos csókot durrantot, hogy a kölesöntön vonzódás érzékeny ömen-ét, annak ajka, orra s füle, szerelmesen a szája szélére tapadt.

— Hát a többivel mit csinálsz?
— Széről szóra a mit ezzel. Legfeljebb csak egy kivételt tennék köztük, ha tudniillik...

— Ha tudniillik...
— Te szépen megkérnél, barátságból egyet odaadnék neked.

— Jujj! Jujj!
— Odaadnám ezt a bizarr frizurát.
— Jaj! Jaj!

— Aztán elmehetnél hozzá Erdélybe, Kolozsvárra.
— Tyhú! Tyhú!

— Vagy hát, hogy ne mondhasz önzőnek, nem bánom ha a sorsra bizzuk a választást. Te szerencsés kópé vagy a ferlibe, a mit le-emelsz legyen a tied. Gusztály hát, hanem ne paklizz.

— Dupla guszta smeisz vekk. Be fucosolt. Ez több 21-nél, ezért nem megyek el a szomszédba se. Adj szebb dámát, s a ki közelebb lakik.

— Az bajos dolog, mert mintha csak össze beszéltek volna, a szépek mind messze laknak. Hanem nézd! ebbe a levélben „Állandóság” név alatt ír egy leány, s feltéve, hogy egyező választ nyer tőlem, Budapest N. . . utca 15. szám II. emelet 4-ik ajtó alatt, szintén 15-ikére d. u. 4 órára ajánl találkát. Arczképet ugyan — mint mondja — elvből nem küldött, de szellemus irányba nem köznapi lényt sejtet. Előre dült betűi mily elegansok, bár némi vontatottságuknál fogva nélkülözni látszanak a megszokott modor jellegét. 18 évesnek, magas termetű, szöke kék szeműnek, függetlennek mondja magát, bosszankodva valja be, hogy mind ez ideig ismeretlen érzés előtte a szerelmem, s épen ezért kísérti meg ezt a regényes utat, mely azt hiszi: hajlamainak leginkább megfelelő. Fiu! ez épen neked való lesz, te

TÁRCZA.

Hűség és állandóság.

(Humoresk)
Írta: Zambó Imre.

Etelka a világ legszebb guvernanteja volt, s ha a kis contesseket eléggé tanította már a méltóságos mama és papa iránti szeretetre, nekem szokott privát tanórákat adni a szerelemből. Bűbájos lényével, mézes kis ajkával oly tükölyre vitte a szemléltető és érdekelhető tanmódszert ez a kis Pestalozza, hogy nőlen ember létemre, csakhamar letehettem volna a papucs kormányzat minéműségének summájából a prifungot.

Ó mert Etelka szeszélyes kis lány volt ám. Első sorban megkövetelte, hogy ha már egyszer neki kurizáljak, hát akkor csak neki kurizáljak, — s én, ki eddig szerelem dolgában a communismus elvéinek tömjéneztem, s vezedelmes petrólór hajlamaimmal oly sok helyen revolúcióra lobbantottam a „közvérség” békességét, egyszerre olyan abszolútizmus imádó türelmes bárány lettem, mint egy-mint egy... birka.

Megparancsolta továbbá, hogy ha már annyira szeretem, hát írjak hozzá verseket a „Hymenbe.” Itt is engedtem neki, s következetlenséggel azon becsületes honpolgári érelyemhez, hogy verseket soha se szoktam írni, kalamust ragadtam, s másfél tucsat goldspitz toll elkoptatása után megszületett a Horáczként szépet hasznossal párosító zöngemény:

„Zörögve robog szüretes szeptember
Billegve ballag kolbászos november
Mákos patkót emel jégkaru Deczember
Etelka! te véled, oly boldog az ember.”
Más szeszélyei is voltak még Etelkának; a többek közt nagyon szerette a német regényeket, s ezt a nyelvet tartotta a szerelmem nyelvének. — Miután pedig én a németben felette csehül álltam, hullaték verejtéket a grammatikára, mire névestéjén elnyögöcsélhetem szerelmi panasom: „Ik libe dik.”

És én ekként megmágnétizálva, meg németizálva, olyan boldog voltam, mint akár egy Bismark. Bár teljes életemben, különös privát

pasezióm volt birodalmi cancellárra lehetni, most még is megelégedtem azzal, hogy Etelkám birodalmi kül. és belügyiben vihettem a kancellár szerepet. Hanem azt magam is elismerem hogy alig lehettem vas kancellár, mert felette nagy hajlandóságom volt az olvadózásra. Aztán még csak birodalmi kutya se hiányzott, képviselve volt Etelka kedves kis mopszilijában, persze minatur kiadásban.

Ilyenféleképp folydogáltak felettünk a boldog órák, aranyjezi napok, az az esték, mert a szerelmesek hajnala alkonyatkor szok pitymal-lani. Egymásmellé ömlvede csevegés, csókolód-zás, mopszli cizirgatás, cigarettetés, voltak a repertoiren. — Soha nagyobb gráciával nem láttam csevegni, csókolódni, cigarettézni, pláne a szemem közé soha nagyobb gráciával nem futta még senki a füstöt.

Egy este midőn már mindent meguntunk, hazafelé ballagtam, s épen arról gondolkodtam, hogy már ezt a mopszlit is megilletné egy dics zöngemény, hát látom, hogy az én Feri barátom és druzsám ablaka ugyancsak ki van illuminálva. — Mi az ördögöt csinál ez a kalandos fiu ily későn, talán ez is szerelmes verseket gyárt: megnézem. — Richtig! meglehetősen pongyola állapotban az asztal előtt ül, s körmöl erősen, majd hirtelen felugrik, dicsőült mosolylyal, s szerelmesen kitért karokkal czeppedlizni kezd — csapván olyan szélet, hogy kívülről kezdtem megnáthasodni. — Bezörgettem.

Ki vagy te halandó, ki a magas röptü lelket ábrándjainak tündér világában szentség törő kezekkel megzavarni merészeled.

Nagy sokára beeresztett. — Na te füles bagoly! hol jársz itt az éji homályban? tudom megint attól a bugernantól jössz.

— Mit mondtál ember? Vedd vissza szavadat, mert rögtön hozzád vágom ezt az izét, ezt a kanapét. — Engem elhalmozhatasz cimcidell nem bánom, de tud meg, hogy ő érte egy peneczilussal megvívok a núbai tigrissel — valamint hogy te veled is megvívok és ki-árnyékvilágóbtítlak ha róla gunyosan beszélsz.

— Na na ne tüzelj. — Hát iszen elismerem én hogy gyönyörű teremtés, s csak azért

haragszom rá, hogy miatta egészen elhanyagolsz bennünket, barátait. Hét-számra nem látunk, kerülsz bennünket, visszavonásoddal megrontottad az eddigi dicső vig compániát. O te te papucshős! mivé tett téged az az izé... leány. — Más becsületes embernek is van szeretője, de egy se olyan bolond, hogy eny nyire rabszolgája legyen egy leánynak mint te. — Inkább azokat teszszük bolonddá — valamint én is azon töröm a fejemet, hogy miként tegyem bolonddá ezt a buszat ni. Ezzel egy csomó szebbnél szebb arczképet tartott az orrom elé.

— Fiu! te valami auzlagot raboltál ki! — Nem félsz a statáriumtól?
— Ellenkezőleg épen most tartom felettük a statáriumot, s nézd: ez a Tündér Ilona lesz a legelső áldozat.

— Hogy hívják?
— Nem tudom, még csak a „Szerényke” név alatt ismerem.

— Mi a manó! hát hol és mikor láttad?
— Sehöl és semikor. Hanem nem sokára meglátom. — Értsd meg; meglátom, és... és... Ezzel újra handabandázni kezdett.

— Jer ide te! hadd fogom meg a pulzusodat, mindjárt meg mondom hogy hány óra járás hozzád a Lipót mező.

— Ott az ilyen melancholicus plátói szerelmeseknek építettek asyllumot.
— Beszélj hát okosabban, mert Herkó páterre mondom nem értelek. Hol vetted ezt a sok szép arczképet?

— Ezt a sok szép arczképet vettem én legilletékesebb forrásukból, vagyis tulajdonosnőktől. Vettem pedig olyatánképen, hogy a „Hymenbe” kihirdettetem, miszerint egy 24 éves csinos, barna fiu — már mint én is — 3000 forint évi jövedelemmel — a mi nincs — nő-sülni ohajt. Egyedüli kellékek: szépség, ifjuság, szellemesség. Arczképes levelek „Hűség” cím alatt a kiadó hivatalban intézendők. Nos értesz-e már?

— Ó te... te... Schenk Hugó! az az, hogy tulajdonképen nem is tudom mit mondtam neki, mert ez az uri ember akkor még nem virágozott, illetőleg nem virágozott el.

kok, a bírák elmozdíthatatlanságának felfüggesztését előzoza.

Ausztria. A választások megejtettek Bécsben kormányellenes zsidó liberálisokat választottak ugyan de a kormány többsége azért a vidéki választások eredménye szerint biztos. Polában a hadi tengerészet tart gyakorlatokat a király és trónörökös jelenlétében. Irják hogy nagyon szépen manővroznak, sajnos hogy e játéknak alig van más gyakorlati eredménye, mint hogy az adózók terheit növeli. Ausztria nem volt, s miután Velencétől megvált nem is lehet soha számba vehető tengeri hatalom.

Franciaország. A komoly kínai háború majdnem biztos, a békekötést nem egyes engedetlen helytartó szegte meg, hanem az egyedül a kormány tudtával sőt parancsára történt, hogy e harcban franciaország lesz erősebb, előre látható. A kolera habár lassan de terjed. Toulon s Marseille kivül most már Aixban is zsidó áldozatait. Algirban zsidó üldözés tört ki.

Anglia. Egyre hirdették az angolok diadalt Sudanban, világgá kürtölték hogy a mahdi dicsőséges hadjárataiban megállott, vagy ellen mozgalom által megállított, s ime külsül hogy mind e hírek valótlanok; az arabok egymásután foglalják el az angolok által megszállva tartott városokat. A mozgalom terjed tovább tovább, s immár Egyiptomban is mutatkozik. Ezalatt a miniszteriumnak otthon — mintha csak nálunk volna — nagyobb gondja állásának lehető megerősítése; s sürgeti a felsőház revízióját, mely konservatív érzelmeinél fogva utján áll. Csakhogy Angliában nem terem a mameluk oly gomba módra mint nálunk.

Belgium. Nagy igazságot rejt a szokásos mondás, hogy boldog azon ország melyről keveset beszélnek, s valóban Belgiumot nem igen emlegetik, így történt hogy a legutóbbi eseményekre is leginkább a zsidó jajtás tette figyelmessé a többi világot; a volt miniszterium ugyan is nagyon rákapott a zsidó liberalizmusra, s ennek folytán a zsidó dédelgetésre, de hát a belgiumi nép nem tűri oly könnyen, mint csak a miénk is a mi neki nem tetszik, felhasználta a választásokat s a Konservatívoknak oly többséget szerzett egy a kamarában, mint a senatusban, hogy a zsidó uralomnak ugyszólván egy éjjel vége lett. Pársze hogy lármáznak most a zsidók, szidják a katolikusokat, Klerikális-mvs, reakció, tudja Isten miről fecsegnek, a belga nép azonban csendesen de következetesen halad a jólét utján a közbizalom felé, melyet maga szerez meg magának. Hej de okolhatnánk mi is e nyilvánvaló példán.

Szapuló.

A képviselő választások utolsó jelenetei is elmúltak, benne vagyunk már a politikai holt idenyben is, melynek egyedüli szórakozása a — visszamelekezés.

Szerencse, ha valaki az álmósodó emlékezést kissé segíti, felfrissíti: nekünk is szinte jól esik olvasnunk Psik Gyula, a kaposvári balpárti jelölt elegikus proklamációját, melyben szépen el van mondva annak a népnek a dicsőrete — mely végre is megbukott jelöltjével. Állhatatossága, elvhlősége, hazafias erényei stb. stb. kitűnő tulajdonságai dacára is, mondjuk, a kormánypart armányai és főleg — banknotái ellen.

szeretted a magas szöke nőket, pláne eddig még minden szeretőd olyan volt.

Valóban a magam részéről eddig csak tréfának vettem a dolgot, de most egyszerre komoly fordulatot kezdett venni. Mert hajh! ki tehet róla, ha olyan gonosz természetem van, hogy egy szép szöke, kék szemű leányért még tán a harmadik feleségem mellől is el tudnék zárándokolni akár... Mexikóba. Hát még a szomszédba... Pestre. Ez hatott s nem ellenkezett, hogy a „Hűség” megírja az «Állandóság»-nak, miként a légyott idejét várva várja.

E naptól kezdve borzasztó lelkifurdalásokon mentem keresztül. Esténként ha jöttem haza felé Etelkától, ilyen formán szoktam monologizálni:

„Ó te istentől elrugaskodott Szomoru Ferencz, nem vagy méltó, hogy a holdvilágból csak akkor is rád süssön, mint egy sóskifli. Hogy lehet benned gonosz kíváncság megcsalni akarni ezt az angyalt, a ki oly érdemtelenül szereti a te haszontalan mineműségedet. Mi is van te rajtad szeretni való te mákvirág? a szakállad? a mire már semmit sem adnak, a fejed? a mivel már annyi komisszágot kistűtöttél, a lábaid? a mivel annyi tilosból és adósság elől ellábaláltál, a kezed? a mivel apád becsületes keresményét elferblizted. Bizony mondom neked térd meg — az az a nem menj el Pestre — mert meglásd elkövetkezik a pokolnakroszága.

Reggel azonban rendesen másként szoktam beszélni:

„Hm! hiszen megvagyom írva, hogy mindegyiket megpróbáljátok, az az tapasztaljátok. En is csak tapasztalni megyek Pestre, nem ám másért, a világról sem. Aztán utóvégre egy lényt, ki előtt ismeretlen a legdicsőbb érzés, megtanítani szeretni, nem lehet vétek, de hogy az, inkább felebrátí hőtelesség. De meg más dolog is van nekem Pesten, ezt csak amugy alkalmilag végzem el, ha rá érek. Ezért fel se mennék, ó dehogyan is mennék, hisz én csak Etelkát szeretem.

Az ilyen proclamatio bizony nem igen egyéb, mint egy — feltámadást ígérő parte czedula; de van célja, s ez: abban áll, hogy a feltámadást hiszszük.

Már hogy az erkölcsök, s ezzel a balpárt feltámadását! Igaz, hogy nehéz biz ezt hinni, mert a sirjából kikelni akaró balpártra súlyosan nehezedik az erkölcs helyébe lépett banknota — ámdé miért ne higyjünk, mikor ígérve van, hogy „a hívőké a menynek országa”...

Alkalmatos logika ilyen kolerás világban! Megeshetik rajtunk, hogy rövid idő alatt balpárti létünkre nagyon „csendes emberek” leszünk, midőn jön az a fő-fő kortes, ki minden előleges etetés-ítatás nélkül egy maga válogat a tulvilági alsó és felső házba egyaránt.

No de ugy reméljük, hogy a kormány csak kirendeli a hivatalos pressiót ezen fő-fő kortes ellen, s Tisza mindenható pislantására még a kaposvári engede mes polgármester is kiáll a vasvillával a város végére, akkor aztán nem félhetünk, hogy politikánkkal együtt át kell hurcolkodnunk a másvilágra.

Ugy hallottuk, hogy a városi tanács össze is ült már ez ügyben, s ilyen „vasvillás” határozatot hoztak is — mert a szemét, a csatornák büze, és a piaci bódék, a rothadt hulladékok e fészkei még maig is rendületlenül állanak helyükön.

Tehát csak jöjjön aminek jönnie kell, ha megadtuk magunkat már mindenkinek, ki bennünket meghódítani akart, hódoljunk meg a kolerának is, hiszen — kiknek amugy is lehuzza a hórét az atyáskodó hatalom, az már a legnagyobb hatalmasságtól ne sajnálja husztalan csontjait.

A zsidókról pedig már oly régen beszélünk, hogy szinte szemünkre vethejük — figyelemességünket. Pedig van érdemük rá, jól viselik magukat: bukdácsolnak nyakra före, nem a fürdőkben ugyan, hanem a — bözren.

Rég el mult a krach, nem vagyunk az ily sensatiókhöz szokva, de az ily izgalom, ne tagadjuk — jól esik a holt szezsonban.

Ugy halljuk, hogy a lukafai üveggyártás, mióta a hatóság a litereket megcorrigálta, már nem oly kifizetően megy, azért az okos ember literkehez hasonló szolidású „schlusso-kat” árul, s a reba'ch egyenlő.

Csak hogy a lukafai üveg, meg a schlus közt az a különbség, hogy míg az előbbi hiányosságát a korcsmázó jó torka sinyli meg, a schlus s mértékeltenségebe az új földes oraság dicsősége, creditje vesz bele.

No de ez nem baj, a kissé megbokhott oraság újra, vagy más firm a alatt kezd, s nem vész reménye, hogy ha Tiszát és Mocsáryt élteti a Jehova, lesz belőle még: „legujabb földes ur...”

A „Somogy”-ban pedig provokálva vagyunk, Both ur ugyanis azt állítja, hogy a Tisza parádérol irva ez ezek által látott tényeket ferditjuk el, nevezetesen: tagadtuk, hogy lelkesedést volt, s tagadtuk, hogy a birtokos osztály jelen volt stb.

Mi megmaradunk állításunk mellett, hogy nem volt lelkesedés és felhívjuk Both urat hogy nevezzen meg egy tuczt, összesen 12 független földbirtokost, ki se hivatalnok, se kincstári bérlő, se zsidó, ki Somogy vármegyéből a

Igy gondolkodtam 15-én reggel is, midőn azon nemes szándékkal lejtettem Etelka lakása felé, hogy egy szépen kiczirkalmazott hazugsággal elrugalngassz passzot eszközöljek tőle a kimaradhatásra. De csak a mopszlit találtam otthon és egy nekem szóló levelet az asztalon:

„Egyetlen Ferikém! Egy sürgöny folytán az éjjeli vonattal haldokló nagynénémhez utazom Kanizsára. Állapototól függ, hogy mikor jövök meg. Pá angyalom! U. i. A mopszlit rád bízom.

Ez már dicső, hazudnom se kell. Na mopszlit a megélhetést most egyéni élelelműségre bízom. Jö mulatást.

Dében már Pesten brilléroztam, a hátra levő időt toilettemre fordítván.

Képzelnék önök szép olvasnóm egy merész vágású fantázia frakkot, még merészebb szabású tartozékokat mode de Páris, egy fekete nyakkendőt hódító csokorba kötve, s mind ezekbe egy sugár barna fiút, mindjárt fogalmat alkothának akkori kinézéséről; kilátásomról majd alább leszen szó.

A 3 óra a kijeölt ház előtt ért. Rengeteg három emeletes épület volt ez, s még olyan forma goadolatom is támadt, hogy ha az «Állandóság» esetleg a házhoz lenne a lánya lenne, hát ide nem is volna bolondság beházasodni. Itt a numeró 4, kopogtassunk. Bájosan cseng a «szabad». Még egy pillanat, s én egy lihegő keblű, 18 éves, gyönyörű szöke leány...

Etelka előtt álltam. A «Hűség» találkozott az «Állandósággal». Le a tollal uraim! mely ugy sem eléggé éles lekötázni Etelka sikolyát, ez a tinta nem eléggé fenyar lepingálni elszontyorodott szívem savanyu érzelmeit... Rettenetes lekonyult orral értem haza, s a legelső kivel találkoztam Feri druzsám volt: — Nos? — Nos? — Mit csinál „Szerényke”?

Tisza parádén jelen volt, s mi készek vagyunk irásban kiadni, hogy a Somogy tudósítása az igaz.

Egyebekben pedig nagyon kedvünk ellen van Both ur mikroszkopikus egyéniségével foglalkozni, azért ne is kívánjon ily szolgálatot tőlünk, nagyon sajnáljuk hogy arra nem vállalkozhatunk, miként Both ur csekélységét jelentős emberré tegyük!

Bár elismerjük hogy jól indul a kegyvadászatban, sőt hajlandó volna tulteni princezipálisán is kivel szivesen eljátszaná a sas és ökörszem meséjét. Hiu kisérlet! Ebben a versenyben Both urnak Roboz sok löfényei előnyt adhat, s ha bár véresre csuszálja is térdeit, sohase fogja eszményképét, princepálisát elérni: mert az ügyes csuszáláshoz nem csak bösz szolgálatkészség, de ész is kell.

Amiért pedig Aradi Emilia grimaceainak oly elszántan védelmére kel — nos hát! azért — ne mi tőlünk kérjen jutalmat...

Nyilatkozat.

Miután a n-atádi választó kerület képviselő választásán, jul. 4 én mint pártelnök, meg nem jelenhettem: ennek okát némely egyének, különféle kép találgatták s magyarázták: kötelességemnek tartom őket felvilágosítani, s megnyugtani, — hogy ez nem azért történt mintha én 48-as függetlenség elveimből, csak morzsányit is elengednék, s a függetlenségi zászlóhoz hűtlen lennék: hanem azért, mert becsületbeli elmulasztatlan szent kötelességemnek tartottam, hogy azon semtelen ház-sza ellen, melyet ezegett több hónappal ellem, Körmendy S. esp. ur indított, a Kaposvárt tartott püspöki gyűlésen magamat védelmeztem.

Ugyanis Körmendy S. esp. ur, egy a legfőbb egyházi itélőszék, ugyanis a Konventre felebbezesem méltányos és jogos útjában, mint egy tőke magát odavetve, hozzám azt írta, hogy nem találolgyam s t, mely szerint ő neki kötelessége volna ügyemet a konventre felterjeszteni, az iskola-kör felügyelőt tiszt el nem vállalása miatt; s így önkényileg, határozottan megtagadta tőlem, igaz ügyemnek a konventre felterjesztését.

Ily leverő körülmény közt, kénytelen voltam Körmendy S. esp. ur kikerülésével tenni meg a konventre felebbezesemet, és a Konvent megtalálta a S-t; ügyemet letárgyalta, s felmentett az 50 frtnyi bírság alól, mellyel fenyegetett az egyházmege, ha az iskola kör felügyelőt tisztet — melyet már az előbbiekben viseltem, — el nem fogadom: — feloldotta, mind az egyházmege, mind a kerületi gyűlés méltánytalan ítéletét.

De ez még nem volt elég, hanem a Konvent rámon vonatkozó, 1884. év 49. jkvi pontját. Körmendy S. esp. ur — dacára annak, hogy ő maga is konventi tag, — az egyházmege istvánban tartott közgyűlése előtti jelentésében, a jkőny 28-ik száma alatt hamisan terjesztte elő; azért, hogy ott öngem annyi lelkes, tanító, és szűrös gyűlési tag előtt, fekete színbe mutatson be, mint az egyházi felsőbbség rendeleteinek ellenszegülőt: s homlokomra süsse az ellenemi fegyelmi eljárás bélyegét.

Ugyanis: A konventi jkőny szavai szóról-szóra ezek: „Miután a zsinati törvények értelmében, csak fegyelmi elmarasztalás után lehet bárkit is

— Ne bosszants. Otthon van ha a Szent Gellért hegyen nincs.

— Mi a manó?

— Hát tudod az az ügyetlen fényképész elfelejtette le a fotografozni rajta a szeplőt meg a himlőhelyet. Ugy kipingálta magát az a Gézi Dorka, hogy egyókn sem ismert rá benne a „Hárem” kávéházbéli sánta cassirnőre. Hát az «Állandóság»?

— O barátom! az épen méltó volt a „Hűséghez”. Különben majd máskor. Most fáradt vagyok.

Etelka még nem volt hon. Nem jött meg más nap sem, meg aztán sem. Végre egy levél érkezett tőle a hatóságához, melyben itt maradt holmiját eladani, s az árat poszte-resztante Bécsbe küldeni kéri. A hatóság mint jó ismerősét engem nevezett ki zárgondnoknak, s mint ilyen, ha az olvasók türelmével továbbra is vissza akarnék élni, szolgálhatnék a leltárral. Elég az hozzá, hogy egy személy kivételével minden tárgy elkerült, s miután ezt poszt. reszt. sem küldhettem el, szerelmünk élő emléke a mopszli nyakamra maradt. Most is itt settenkedik a lábam alatt.

Mindezen Schenk Hugó-i-dából pedig az tanulás; (nézd ez a birodalmi kutya hogy tépi n nadrágomat) hogy az emancipált lányok megcsalhatlanok, (ne csaholj te certberus!) az az tul járnak az ember eszén, mert midőn más csak tapasztalni akar, akkor már ők látatlanba is férjhez mennének egy 3000 frtos vőlegényhez. (Kusti te Minotaurus). Én már különben oly megrengítőleg hatott a história, hogy azóta tökéletesen kiábrándult, jámbor, keresztény ember lettem, (mindjárt meg szájkosaralak te... te Bismark) s mint ilyen, jó lélekkel recomandálom magamat valami szép, szöke, kék szemű, de emancipálatlan kis leánynak... férjül. Levelek „Kegeység” czim alatt poszt. resztant. Megyerre küldendők.

pénzbírsággal sújtani, a mellékletekből pedig kitérünk az, hogy Nagy Sándor lelkes ellen fegyelmi kereset nem is indított, de arra, mind addig míg ő a folyamodás terén maradt, tehát a hatósági szabályoknak ellen nem szegült, okot nem is szolgált a tott: hívja fel a Konvent a dunántúli egyh. kerületet, hogy ezen ügyben, melyet közigazgatásilag 2-od fokulag el nem bíralt, — érdemlegesen intézkedjék; tekintetbe véve mindenesetre azt, hogy a zsinati törvények meghozatala után, oly statutumnak, mely a fegyelmi eljárás kizárásával pénzbírságot szab — érvénye fen nem állhat.

Körmendy S. esp. ur jelentése, ezzel homlok egyenes ellenkezőleg, így hangzik: „Nagy Sándor lelkes ur, a főtiszt. Konventre felfolyamodván, „ügye az által fegyelmi elbírálás alá tartozónak mondatott ki.”

E méltatlanul nevemre süttöt fekete bélyeg, — mely hónapokon keresztül a legfőbbban égetett, — akartam letörölni; s azért kelle ott lennem a kerületi gyűlésen Kaposvárt, hogy leleplezzem, azt a boszu szülte embertelen ház-szát, melyet Körmendy S. esperes ur ellenem, hosszú idő óta folytatni nem pirult.

Fájdalom, hogy czélom ez uttal nem értem el, mert a legnagyobb elkeserítésemre, noha 5 napig vártam ügyem felvételére, s noha Csonka Ferencz esperes ur is, kérte annak fölvetését, s noha én 3 ízben kértem azt, s 3 ízben megígértetett fölvetéle: mégis az ígértet be nem váltott, s ügyem le nem tárgyalott; s így gátoltatt meg az atádi választáson való jelenlételem. de azért a leszámlálás napja elmaradni nem fog.

Szeretettel kérem kedves elvtársaimat, higyjék el s győzedjenek meg róla, hogy a párt-nak rendületlen hve voltam, vagyok, és leszek!

Különben is távol létem semmi kárt sem okvzót: Zászlónk diadalmasan jött ki, a becsületes elvhlű nép, oly igen lelkes, és nemes harcából.

Nagy Sándor pártelnök.

H I R E K.

— **Eljegyzés.** Ladányi Erzsikét, Ladányi Gy. írótlárunk kedves leányát eljegyezte Bosnyák László, megyének köztisztviselőben álló derek árvaszéki elnöke. Legyenek boldogok.

— **Diszes esküvő volt** f. hó 5 én d. e. 10 órakor a csurgói reform. templomban. Kulcsár Endre csurgói főgymn. tanár tartotta menyegzőjét a kedves és szép Paál Ida urhölgygyel, Paál Farkas vrácsiki birtokos és ez idő szerint a község érdemes bírájának leányával. Nász-nagyok voltak: Körmendy Sándor és Begedy István. Nyoszoló leányok: Körmendy Ilona és Begedy Etel, vőfélyek pedig: Füzesi Lajos és Begedy Kálmán. Polytonos boldcság kísérelje az ifju párt!

— **Nagy-atádi** kerületben e hó 4-én meg-ejtett pótválasztáskor Barla József független párti 99 szavazat többséggel megválasztott Taliin Gy. mérs. ellenzéki ellenében. E szerint jövő országgyűlésen megyének 6 függetlenségi ezek között 3 antisemita, 1 mérsékelt ellenzéki antisemita s 1 kormányparti fogják képviselni. Összehasonlítva a jelen eredményt az 1881-iki választás eredményével kiünik, hogy a függetlenségi párt nyert 3 kerületet a Csurgóit, nagy-atádit és tabit; a mérsékelt ellenék vesztett két kerületet, a csurgóit, a nagy-atádit de nyert egyet a marcalit. A kormánypart elvesztett 2 kerületet a marcalit és tabit, nyert egyet a kaposvárit.

— **A csurgói ev. ref. gymnasiumban** az érettségi vizsgálatok június 30 és jul. 1-jén tartattak meg nm. Kerkápolyi Károly kormányképviselő és ngs. Szabó Kálmán vizsg. bizotts. elnök urak jelenlétében. Szóbeli vizsgálatra bocsáttatt 15, közül egy jelesen, három jól, két egyszerűen éretnek találtatott; egy évre visszavetettett egy, két hónapra 3.

— **A magyarországi központi Fröbel-nőegylet** gyermekkertészno képző-intézetében az 1884[5] tanévben az előadások folyó év szeptember első napjaiba veszik kezdetüket, miért is mindazok, kik magukat gyermekkertész-nökké kiképezni s ekkép tiszteletré méltó állásra szert tenni ohajtanak, felhivának, hogy folyamodványaikát f. é. augusztus hó 30-áig az egylet iskolaügyi bizottságának elnökénél, Rosenzweig-Saphir Sarolta urhölgynél (lakik Margitsziget, nagy szálloda 238. sz.) vagy pedig Péterfy Sándor urnál, az intézet igazgatójánál (lakik: Damjanich-utca 3. sz.) nyujtsák be. A felvétel feltételei: 1. betöltött 16-ik korév; 2. egészséges testalkat; 3. fedhetlen előélet; 4. gyermekek iránti szeretet; 5. a magyar nyelv bírása szóban és írásban; 6. tartoznak négy elemi és két polgári iskolai osztály, esetleg hat elemi osztály bevezetését tanusít bizonyítvány, és kereszt-, illetőleg születési levél bemutatása mellett, felvételi vizsgának is alávetni magukat. A gyermekkertészno képző-tanfolyam két évig tart. A növendékek kivétel nélkül díjtalan tanításban résíttetnek és taneszközökkel is az egylet költségén látátnak el, étkezés, ruházat és lakásról maguk gondoskodnak. Egyuttal közöljük, hogy a jövő tanév elején okleveles tanítónők számára külön tanfolyam nyitattik. Az ezen tanfolyamot hallgatni akaró tanítónők folyó

évi szeptember nökésznél — Özv. lozván szeptőt hozzávalótlant derítette, beteges nő — Dolt a közös ban. Ugy zsidó fiská seft elég bosnyák 800 forint is küldte ható esetb zás, mert az igazság — Bosn kedves u a rablás s kaja. Juni meg egy a Következő vettek el a Prifie Láz lentállásán egy máhba katonatisz Foca és G tottak ki. lakost öt a Bareban e megtámad házát Rep gazdát 2 ban pedig 7-én Bevin meg s egy a gowanyi favágókat pénzkészle csoport gátamadnak rozás után Gyura hirt felfűzzeni, s fegyverek hantak a hajtották. E kodnak neh ség unja m — Nyilv iparos ifjus által f. évi menyéről a következő ság előtt l sorsjegyek Kiadás: 2 lem 64 frt zetni szive 4 frt 40 k Suheiti N. ger Katalin ur 1 frt 40 József (T Leposts ur Herman ur kr. Spigel kr. Csorbit Sárközy E Endre, Kl Antal, Csaj Soma, Bén Józsefné, Nyulassy Adolf, Urb Peczeyi Is rakózy N., 10—10 kr dön a neh hálás közs laszthatjuk nek ismerj nyilvánosan illette váll érdekekben zasukat; tel nak, ki nem rendezni s lános rend Bischof O átengedése hatóságána tek. Hagel szükséges lamint t. N radozását k Ignác polt tésénél seg mondukn rendezés és zet nyujta 1884. jul. képző és Tóth Laj egyf. titkár

Aradi sz városunkat fűrdő saiso Keszthelyre nyodott, h rosoknak, h

évi szeptember 15-ikéig jeientkezhetnek az elnökségnél. Budapest, 1884. Az elnökség.

— Özv. Csizmadia Jánosné hirtelen elhalálozván szerte terjedt a hír, hogy beköszöntött tőtt hozzánk is a kolera. Szerencsére a hír valótlanul állított, mert az orvosi boncolás ki derítette, hogy a különben is hosszabb idő óta beteges nő szélhűtés folytán halt el.

— Dolni Tuzla boszniai várost is részesíté a közös ministerium az új civilisatio áldásai-ban. Ügyvédet küldött nekik, egy kanizsai zsidó fiskális személyében. Mint beszélik a ge-seftt elég jól renirozza magát. A kanizsai bosnyák földön már első hat hét alatt 800 forintot kaparított össze, nagy bölcsen el is küldte haza takaréktárba; így előfordul-ható esetben annál könnyebb lesz a vissza uta-zás, mert hát nem tudni megéri-e Boszniában az igazság az árát.

— Bosnyák világ. Annak bizonyítására mily kedves „uj osztrákiá”-ban az állapot, álljon itt a rablás s utonállások mult hónapi statis-tikája. Junius elsőjén a hirhét Miroilic rabolt meg egy rapidias irnokot teljesen kifosztván. Következő napon egy szegény szénégetőnek vették el mindenét. Ugyazon este bizonyos Prihe Lázárt rohanták meg, de a gazda el-lentállására megszabadult. Utánna való napon egy máha kocsi Bilek-Trebinje között, mely katonasítek portékáit szállította, ugyanekkor Foca és Gorozda mellett egy földmivest fosz-tottak ki. 4-én Livno és Pablin között két lakost öt rabló rohant meg, az nap este pedig Bareban egy katonai őrsöt löttek agyon. 5-én megtámadta egy rabló banda Repoh testvérek házát Repsericbe, elvitték 304 frtkukat s a gazdát megesbesítették. 6-án egy porbói föld-mivestől 23 ft 45 kr, Milabovitztól Derpanz-ban pedig összes élelmi készletét vették el. 7-én Bevinje mellett az őrzőjártat támadták meg s egyik tagját súlyosan megesbesítették; a gowányi erdőben pedig 18 tgból álló banda fávágókat fosztogatta ki, elrabolván 60 frt pénzkészletüket is. Bzelemicbe 16 tagu rabló csoport garázdálkodik. 12-én saját házában támadnak meg polgárt, 17-én hosszabb csatá-rozás után sikerült a csendőrsnek Tersie Gyura hirhét rablóvezért a golescói erdőben felidézni, s agyon löni. Végre 21-én Synder fegyverekkel ellátott rablók pásztorokra ro-hantak a Treskovicza psalimán s nyájukat el-hajtották. Mint látszik a rabló urak gondos-kodnak nehogy az ujonnan szervezett csendő-rség unja magát.

— Nyilvános elszámolás. A „kaposvári iparos ifjuság képző és betegsegélyző-egylete” által f. évi július hó 6-án tartott júliális cred-ményéről a választmány és a rendezőségnek a következőkben van szerencsése a nyilvános-ság előtt beszámolni. Bevétel: belépti díjak sorsjegyek és felülfizetésekből 278 frt 80 kr. Kiadás: 214 frt 40 kr. Marad tiszta jövede-lem 64 frt 40 kr. — Ez alkalommal felülfi-zetni szivesek voltak: dr. Németh Károly ur 4 frt 40 kr., Lebócz András ur 2 frt 60 kr. Suheil N., Wellisch Antal urak és Schlesing-ger Katalin urnő 2—2 frt. Paulin Zsigmond ur 1 frt 40 kr. Moravcsék Lajos, főt. Szabó József (T. Koppány) főt. Ujváry Ferencz, Leposits Ignác, Nobl József és Jeteles Herman urak 1—1 frt. Kemény Samu ur 80 kr. Spiegl N., Rosenberg Lőrincz urak 60—60 kr. Csorbis Tóth György 50 kr. Psik Gyula Sárközy Béla Scheffer József, Szevitelszky Endre, Klein Sándor, Takács Lajos, Fittli Antal, Csajághy Lajos, Kaposits Béla, Aurer Soma, Béniés Gyula urak és ifj. Jankovits József, Teller Nandorné urnők 40—40 kr. Nyulassy György, Weisz Sámuel, Lusztig Adolf, Urbányi Gyula, Leposits Béla, N. N., Peczelvi István urak 20—20 kr. N. N., Mu-raközy N., Pregertner József, N. Pál urak 10—10 kr. Összesen 30 frt 10 kr. — Mi-dőn a nemes szívű felülfizetőknek ez uton hálás köszönetünket nyilváníttjuk, nem mu-laszthatjuk el, sőt első sorban kötelességünk-nek ismerjük hálánk lerovásául e helyen is nyilvánosan megköszönni egyletünk pártolása, illetve vállalatunk sikeres keresztülvethése érdekében tett nemes buzgalmat és fárado-zásukat; tek Németh Ignác polgármester ur-nak, ki nemesak az igen sikerült tüzijátékokat rendezni s készíteni sziveskedett; de az álta-lános rendezésben is részt vett; — továbbá Bischof Oresztesz alezredes urnak a „cser” átengedéseért; — ugy Kaposvár város tek. hatóságának a mozsarak és zászlókért, — tek Hagelman Károly urnak a diszítéshez szükséges zöld galyak adományozásáért, va-lamint a Nehr Károly urnak azon szives fá-radozását köszönjük meg, melylyel tek. Németh Ignác polgármester urnak a tüzijáték készi-tésénél segédkezett, nemkülönben köszönetet mondunk mindazon tagtársainknak, kik a rendezés és diszítésnél bármí módon segédke-zet nyújtani szivesek voltak. — Kaposvár, 1884. jul. 10. A kaposvári iparos ifjuság képző és betegsegélyző egylete nevében: Tóth Lajos, egyl. alelnök, Takács Lajos, egyl. titkár.

Színház.

Aradi színtársulatával mai nap hagyta el városunkat, hogy pár heti időzésre, míg a fűrdőn season legmeglehetőbb napjai tartanak, Keszthelyre menjen. Ez évben ismét bebizo-nyodott, hogy Kaposvár egyike a legjobb vá-rosoknak, melyekben nyáron egy jó társaság

friss, eleven, érdekes játékkremllel fenttarthatja magát.

Aradi Gerő ur társaságával meg volt elé-gedve a kaposvári közönség, bár a társulatban nincsenek kiváló művészek, de tanulnak szor-galommal, tartanak fegyelmet, emellett a já-tékkremlen nem hiányoznak a színműirodalom legújabb termékei sem.

Ugy hisszük Aradi urnak sincs oka panasz-kodni a közönség pártolása ellen, ha jól em-lékszünk, rövid itt tartózkodása alatt „Az em-ber tragédiája,” „Az igmándi kispap,” néhány operette s jutalomjáték, legutóbb pedig Viz-vári Gyula ur vendégjátékai hoztak oly jöve-delmeket, minőkre nyáron bárhol sem számí-tat a színgazdát.

Melegen ajánljuk a társulatot a keszthelyiek figyelmébe s pártfogásába, s ha miként hírlik, Keszthelyről az őszre hozzánk vissza-jönni kívánnak, szivesen várjuk őket.

A mult hét műsorát Vizvári Gyula ur, a nemzeti színház kitűnő komikusának három estére terjedő vendégereplése tette kiválóan érdekessé; Stern Zsák, Pry Pál, Szeleburdi és Barátságból című színművek adattak elő, mindig zsufolva telt ház előtt. Nem kell mon-danunk, hogy a kitűnő vendégművész játéka hálás közönségünket a legjobb kedvre derítette melynek minden jelenet után s játék alatt is lelkes tapsban adott kifejezést. Színeszink igyekeztek az előadásokat ügyes játékkal oly színvonalon tartani, hogy a közönség a vendég művészi játékát minden akadály nélkül élvezhette.

Ugyancsak a mult színházi hét műsorában adták elő Vasary Béla ur népszínművét a „Szép asszonyt” még pedig a szép számmal megjelent közönség tetszése mellett. Vasary Béla ur népszínműve egy kétségtelenül tehet-séges, kezdő kísérlete, ki ha e téren szor-galmat és kitartást fog tanusítani ezután, bizonyára nem közönséges sikereket fog elérni. Vasary ur szépen tud írni, van érzéke annak megítéléséhez, hogy a népies és dras-ticus közt van különbség, s ezért darabjá-nak főérdeme azon discretio, mely a nyelvben és mesében egyaránt nyilatkozik. A feldol-gozott anyag pedig igen jó, igen alkalmas színmű tárgyául, alakjai ha nem eredetiek is, mindenesetre a népből valók. A szerző ur ér-dekében, kitől a közönség és színműirodalom joggal vár jobbakat a jövőben, ez uttal nem hallgatjuk el a darab feltűnő hibáit, mert ugy tartjuk, hogy azok kiigazításával a „Szép asszony”-ból jó darabot is lehet csinálni.

Mindenek előtt feleslegesnek tartjuk azon epizodot, hogy a bírónak házassága előtt sze-relemgyermeké volt, s ezzel megtakaríthatja magát a darab meséjére mit sem lendítő Su-gár Pista közönséges alakját, de a nevelt leányt is; A leány elfogatása sokkal valószí-nűbb sőt hatásosabb volna, ha az szülők jelenlétében — kiket a zaj felver — törté-nék, s így a nevelt leányra semmi szükség. A mese megoldásában nincs szükség a doktorra sem, mert Hajdu Laczi kirabolhatná éjjel utközben akár a bírót is, s ezzel elmaradna azon izetlen jelenet, mely a leánykéréssel az örült leány betegségéről folyik le. A meg-olódás utolsó jelenete Pirosné elfogatása s a többi hatásához nem szükséges a leánykérés, csak nép. nyilvánosság kell hozzá. Sokkal jobb volna, ha a Barna Sándor is fogságba kerülne ártatlanul, s ártatlansága a bíró és szolgálja által derülne ki, kit nem kellene Pirosnének személyesen leszurni, hanem Pirosné ütteté-le Hajduval, s miután a szolga amugy is meg-gyógyul, igen komoly le is lepezhetné a kellő pillanatban a gyilkosokat. Legfőbb hibája pe-dig a darabnak az, hogy nincs világossá téve, vajlon Pirosné miért akarja a bíró lányát Hajduhoz erőszakolni. A dráma is nyerne az-al, ha egy jelenet kimagyarozná, hogy Pi-rosné Barna Sándorra szerelmes; Barnát össze kellene az expositióban hozni Pirosné-val, talán mint kissé könyelmű betyár legényt bemutatni a csárdában, ki a Pirosnéval dévaj-kodik, mielőtt Rózsit ismerte volna, ezzel az-tán Barna Sándor is határozottabb alak lenne, kiről indokolva volna az is, hogy be-tyárnak és rablásra képesnek tartják: elfoga-tása, ártatlanságának kiderülése, szerelme s annak jutalma sokkal érdekesebb alakká ten-nék őt, s a népdramába beleillőbbé. Pirosné-nak pedig semmi szüksége sem volna arra, hogy a bírót fenyegetse, hogy azzal elfogott, gyilkosság gyanújával terhelt lányát egy gaz-dag legénynek igértesse, ki akár tanuak érkeznék apjával, vagy Pirosnéval arra, hogy a szolgát például Barna Sándor gyilkolta le, mert neki alkalmatlan volt szeretőjével való éjjeli találkozásnál. Sokkal nagyobb hatást le-hetne elérni, ha a terhelő tanukra sülné ki a gyilkolás, s a börtönt és súlyos vádat szenved-ők ártatlanságát a szolga kiderítené.

Ezen módosításokkal emelkednék a dráma értéke, czélzseribb lehetne a színpadi beosz-tás, hatásosabbak az egyes jelenetek, határo-zottabbak, kidolgozottabbak az alakok, jelle-mek, megokoltabbak az események. Kár volna e jól kidolgozott mesét ki nem igazítani, újra át nem dolgozni.

A népszínmű zenéjét Somogyi Géza szer-zette; vannak közötté csinos népdalok, ujak, régiek, a zene azonban nem mindig egyezik a jelenetek hangulatával.

Az előadás meglehetősen volt; Arányi a szolga kis szerepében derült hangulatba hozta a közön-

séget, szinte sajnáltuk, hogy oly hamar leszur-ták. Pirosné Nyilas Ilon játszotta meglehe-tősen, de bizony a „tolnai lakadalmast” nem tanulta meg. Berényi, Ferenczi, Bodro-giné, Posfay Ella, Kápolnai jól játszottak. A színtársulat utolsó előadása tegnap volt jótékony czéllra.

VIDÉKRŐL.

Nagybajom, júl. 8. Tekintetes szerkesztő ur!

Az undorodás nem tudom én melyik nemét hasonlítom össze azon a csömörlésig szem-telen eljárásból eredt érzéssel, a melylyel ná-lunk néhány piszkos zsidó merészkedik min-den lehető alkalommal megtámadni azon ön-érvet választó polgárokat, kik nem voltak elég Bálám szamarai arra, hogy haszontalan néhány rongyos forintjukért képesek voltak volna egyik legszebb polgári jöruk, a saját meggyőződésükből való szavazásról ez országos képviselői választásnál lemondani.

Nincs az a körmönfot gaz észjárás, a mely képes volna oly rafineriákat kigondolni, mint a minőket ezek a henczegő s a zsidókopplát koptató jordánok, kikomponálnak egy szeret-tett képviselő urukra, valamint az elmult választásra és az ezután törtéendőkre. Hogy ezen a nagyon is sok bívalbőség (bocsánat e kifejezésért, de aki bottal köszönt, annak kell hogy durunggal feleljenek) közül csak egynek a megekéséről mondjak valamit, ide írom, a nálunk ugy nevezett alk alom zsidónak u. is: Ez az alkalmom zsidó a hol csak elfoghat egy pártunkbeli polgárt, uton-uttfélen, azzal ijesztgeti, hogy az idén már majd meg fogják kapni az antisemiták a mit keresnek. (Oh bár igaz lenne) Ő jót áll érte, hogy Szalay kép-viselő urunk a választás napján ha ennyi meg annyi ezret fel nem veset kölcsön a számár börrök vásárlására, hát megbukik. En edes jó Istenem, hogy kívánják ezek a bolond zsidók a vaknak a szeme világát! Már hát minek vá-sárolt volna Szalay ur szamarakat, mikor emberrel is. még pedig a javából, élleggel ren-delkezett. Amint tények mutatják, megvannak ezek a zsidók vakulva annyira, hogy nem lát-ják a saját szemükben a mestergereándát ak-kor, mikor a más szemében a száikat keres-getik. Hát az ily tények után most már mond-ják meg önk zsidó uraim, vajlon kik csinál-ják az antisemitákat, nem-e önk maguk? ezen jellemezhetetlen kihívó magukviselete által. No de jól van megtanítva, hogy Iár önöket keresztényszereteten beeresztetni. Bi-zony helyesen tennék, ha legalább a magukat művelnek tartó zsidók közül néhányan ezen szemet népre hatnának, hogy ilyen és ha-szonló támadásoktól órják meg magukat a sa-ját érdekükben is, hogy ne kellene ily féle kifakadásokat hallanunk: „mhit akharhnik azokh azh anthishemithákh, hiszhen azh Isten is zsidóbból lett, iszhenh maghukh mhin-keh imhádhathnakh” monóá Herchfeld zsidó szabónk.

Le zsidó uraim azokkal a kövekkel, me-lyekkel folytonosan dobálódznak, mert meg-lehetnek róla gőzödvé, hogy helyette kalács nem fog önökre visszarepülni. Bizzanak önk is a jövőben mint mi, s addig míg sors uren kényszeríti önöket a köztünk maradásra, hát legyenek csak szép csendesen, mert meg-történhetik az alkalom zsidónak a következő, s tanuk előtt nyilvánítt óhajja: „Mherth nem hasadh kethé föld, magh nyelhne el minden zshidót; mhiwnl már ughy shem álthath khi bhennunkhet shemmi nemzeth.”

No hát edes alkalmom zsidó uram, ennél na-gyobb igazságot ön talán életében sem mon-dott saját nemzetének és a magyar nemzet szívből jött óhaját sem festé ám így még Is-tóczy ur sem le mint ön. Hagyjanak önk nekünk békét, habár önk szerint gazdátlan jószág vagunk is. Keresztünk, melyet önk úgy iparkodnak minden lehető alkalommal bepiszkítani, majd önk nélkül is feltalál ben-nünket.

Hochrein Lajos, k. tanító.

Gődre, július 6. 1884.

Tekintetes szerkesztőség!

Ama reményben fogok tollat kezembe, hogy hazánk szent ügye érdekében közlemé-nyemet elfogadni kegyeskedik és becses lap-jában számára tért engedni sziveskedik.

Folyó év július hava 6-ik napján, vasár-nap délelőtt, Baranya-Szent-Márton (alias Szily pusztja) zsidó bérlője, nem tekintve tör-vényt s az annyiszor hamoztatott s oly nyo-mósan hangsúlyozott humanizmust — csak az arany érdeket — minden lelkiismeret furda-lás nélkül hordatta keresztény béresei által szénáját.

Kérdem hazám bölcs atyáit és tudós tör-vényhozóit, ha vajlon csak a tiszta-eszlári sak-terek védelmére van-e e honnak pénze, fegy-vere és törvénye? Mi elnyomott, mindenütt mellőzött hontalan fia e hazának; mi leigázott szegény pária katolikuskok pedig, még val-lási gyakorlatainkra, lelki vigaszunkra és testi felüdülésünkre szánt időben is kényszerites-ünk-e zsidó jármába hajtani nyakunkat, hogy az annál kényelmesebben jusson birtokába nem csak vagyonunknak, — melynek jó ré-zést ismert utakon már magához ragadta, — hanem kizsarloja munkaképességeinket; könnyű szerral élvezze arcunk verjékével végzett munkának gyümölcsét; gyilkos vámpir-ként szíjja ki magyar vérdünket?

Nem elég, hogy a zsidó „schwindli” megron-totta hitelünket; tönkre tette iparunkat; meg-hamisította kézmű-és mesterségeinket; meg-mételeyezte kereskedésünket; kizsákmányolta sajtónkat, kizsarlota földjeinket, magához ra-gadta orvesszökökkel aranyunkat; tönkre tette magyar, drágavéren szerzett országunkat; is-koláinkat saját czéljai szerint reformálta; er-kölcstelenítette népünket, elrabolta hitünket: még szabad vallásgyakorlatainkban is gátol bennünket, erkölcsi kényszerít alkalmazván és gátat vetvén élénk, hogy templomunkat láto-gathassuk.

Ugyancsak a szent-mártoni bérlő sajtó szo-bámba nem átalította a legvakmerőbb arczát-lansággal mondanj, miszerint a katolikus papság jó része, egyedül a hittan tanítása ál-tal butítja és fanatizálja a népet, hogy saját czéljainak kivitelében annál könnyebben ural-hassa azt. Tehát a kath. hittan, mely e két főtörvényen alapszik: Ismerd, imádd és szeres-sed Uradat Istenedet mindenek felett; és fe-lebarátodat, mint tennmagadat; a zsidó szemé-ben butaság s kik a két törvényt hirdette azt a hívők szívébe fáradtsággal beoltani törek-szenek: azok butítanak és népámitók. Ezt s ehhez hasonló tanokat csak egy zsidó hirdet-heti nyíltan edes szabad hazánkban. Nem a gyülelet szól belőlem, Krisztusom parancsát követem, a ki mondotta; „Quod in aure au-distis, praedicate super teota.”

Ti pedig drága hazám feinkől főpásztorai ne büntessétek, ne száműzzétek harcedzett, valláshű, honszerető és a mártírságra kész ifju áldozáraitokat egy miniszternek a villany szármayn kibocsátott ukázára, mert ily eljárás első sorban számotokra hozhat majdan keserű gyümölcsöket, akkor, midőn nektek leend leg-nagyobb szükségétek az ifju erőre. Mi pedig az apostallokkal örvendünk: „Quod in te Baltha-sare digni habiti sumus pro nomine Jesu contumeliam pati.”

„Qui habent aures audiendi audiant. A bérlő ur arra is szives volt figyelme-zetni, miszerint a kath. papnak a helyett, hogy az árral uszik, kötelessége volna azt feltartóztatni, más irányba terelni és a zsidó-ság védelmére szállani ki a sikra s nem oly elszáncolt állást foglalni el mindenben, mint azt jelenleg teszi.

Bizonyára ezért óhajta azt a nemes bérlő, hogy a zsidó elbizakodottság és vakmerőség annál korlátlanabb és szabadabban üzhesse egész békében rabló és mindent sáskaseregként ellepő és pusztító terveit, tudván mily erkölcsi erővel bír a papság. Ezeket akarom nyilvá-nosságra hozni, hogy a nemzetem és honom megmentésére kezdeményezett védgát építé-séhez kavicsot hordjak, ha követ vinnem nines hatalmamban, s ugy hiszem ezzel is eleget tettem, nem levén néma eb, mely nem meri ellenét megugatni

Magam a tekintetes szerkesztőségnek ajánlvá vagyok kész szolgálja E. K.

Endréd, jul. 20.

Tekintetes szerkesztő ur!

Nem lesz felesleges állapotainkról valamit elmondani.

Nem gyalázom bajnétes csendőreinket, csak értsék meg jól kifejezés jelentőségét, „csendő” de neccsak értsék, hanem értelmileg is vessék mélyen lelkük és szívéükbe, akkor nem lesz alkalmunk róluk egyebet, mint dicséretet mon-dani.

Hogy helylyel-közzel mennyire felelnek meg nemüknek; nézzük a következő eseményt, melyet egy tisztességes és szavahihető polgár ekképen ad elő, mind családja és vele meg-történt eseményt.

Feleségemet gyanusították, mondja Takács Mihály, hogy pasquillokat szórt. Ezen alapon Endréd községéhez berendelték, s ott leányommal együtt kihalgatták, azonban a vád ki nem derülvén, feleségem csendő kézre bízott.

A csendő urak (itt így nevezetnek) kihal-gatván feleségem és leányomat, miután külön-féle ijesztgetések sem eszközölték a kívánt eredményt f. évi július hó 3-ára feleség és leány a csendő őrsre Kőröshegyre rendeltetett.

Ezen időre maga a férj is megjelent, neje és kiskoru gyermeke oldala mellett. (Meg-jegyzem, hogy előtte egy nappal az eljárás miatt panaszt tett a járási szolgabírónak.)

A csendő őrsön ekképen megjelenvén, né-hány kérdés után az egyik csendő azt kér-dézte a megjelent férj Takács Mihálytól: „Volt a szolgabíró ur előtt? Igen voltam, vá-lasztolt. „És mit mondott a szolgabíró ur? Azt, hogy a csendő uraknak ilyen ügyekbe nincs beavatkozni valójuk.

„Az íratok, mondja a csendő, „beterjesztet-nek a bírósághoz, s a kire rásül a vád, 2 esz-tendőt kap, elmehetnek.”

A midőn eltávoztak az őrs helyiségéből; ki szoll az egyik csendő Takács Mihálynak, hogy egy kicsit térjen vissza.

A midőn visszament, az egyik csendő jó tenyeres-talpas egy legény ekképen intézett hozzá néhány szót: „Tudja-e, hogy a csend-őnek mindenben engedelmeskedni kell? az ellen szólni nem szabad. Erre: „piff, paff, két felül arczul vágta, nehogy a nyaka ferdén maradjon egyikőtől.

Hogy merte maga a házánál a csendőrtől azt kérdezni, ki a demmians? (mert azzal vá-doltattott, hogy házánál idegent tart; pedig az nem ugy van.)

Megint piff, paff, két felül olyan arczul vágást kapott, hogy akarva nem akarva egyenesen maradt a feje; csak a füle zugott egy kicsit.

Ezzel elbocsátattott. Ha gazember tetten kaptatik, ez mind meg járja és türethető állapot, de midőn egy becsületes polgárral — aki még csak gyanu alatt sem állott — így bannak el, ugyan kérem, helyes, szép és igazságos-e? Aki az övéi mellett mint kalauz és kísérő át ment s telposztatott, unyan megérdemelte-e azt, akkor s oly módon, mind az neki feladatott?

Az ily eljárás törvénybe tüközik, az ilyesmit elhalgatni s megfúrni bűn, mert ilyen képpen a csendőrszép feladata és rendeltetésétől eltér. Pedig szép igazság az: „Csizmadia ne tovább a kaptafánál.“ A csendőrszép szigorúan hivatásánál; ha pedig eltér, jelentést kell tenni a járás szolgabírája előtt; vagy a csendőrszépnek.

Mert azt nem tőrjük ám, hogy a rend, esend a helynyugalom és a személy, vagyonbeli biztonságára állított közegek zavarják meg a mi nyugalmunkat, vallatásokkal zaklassák a népet, a polgárt; hurcolják a csendőr őrsre!

Ha a csendőrszép valami adatra szüksége van, vagy kihalgatásba hocsátkozik, ám tegye, de csak a község házában nyilvános helyen; mert azt mégsem tőrhetjük, hogy a polgárokat minden indok nélkül össze-vissza pófozzák.

Nekünk ilyen rend csinálás nem kell; ez oroszországba való.

Végre is a mi népünk elszokott az ütlegelestől, és ha a csendőrök őket beleszoktatják, nem tudom a példa nem ragad-e a népre? Annyit már kezdnek okosodni a példa után, hogy a hol senki sem látja, ott el lehet páholni bárkit. Erről pedig eddig mit sem tudtunk!

Midőn soraimat zárom, csak azon óhajomat nyilvánítom, vajha a csendőrszépnek kettőztetett éberséggel után nézne az őrsöknek, hogy ott semmi olyan meg ne történhesék, ami a csendőrököz nem tartozik; a polgárt pedig jogaiban sérti.

Különben a közmondás azt tartja „ki mint vet úgy arat.“

Tekintetes szerk. urnak alázatos szolgálja
Steierlein Lajos.

KÜLÖNFÉLÉK.

Zsidó átok, Adjon neked a hatalmas Jehova száz házat, a száz házban százszorszáz szobát a százszor száz szobában százszor száz ágyat s ebben a százszor száz ágyban leljen meg tégedet százszorszáz-ezerféle nyavalya, kórságos nehéz betegség s addig gyötörjön, kínozzon, még olyan vékonyra nem nyulik nyakad, mint hegedün az első hur, és ha jajgatni

panaszkodni akarsz ne tudj egyebet szólni és csak így: hepp, hepp, hepp, hepp.

A szerkesztő élvei. A „West ungarischer Grensbote“ közli a következő találó leírását a szerkesztőségre kárhözottat boldogtalan hallandó élvezeteinek: Semmiféle foglalkozás sem jár annyi kellemetlenséggel s egyik sines annyira alávotve a kritikának, mint a lapszerkesztés; a lapot kritikálni mindenki jogosítva érzi magát akár ért hozzá, akár nem. Ha sok a lapban a politika, a közönség elégtelen, ha kevés rá sem néz a lapra. Ha nagyok a betűk, akkor a lap nem tömött az árához képest, ha kicsiok akkor azt hányják föl, hogy nem lehet szemrontás nélkül olvasni. Ha a kicsiny a lap alakja, akkor semmit sem tart az ember a kezében, méz takaró papírnak sem jó s az a kis tartalom bizony nem éri meg az érte kiadott pénzt; s ha nagy az alak akkor a lap lepedő, melyhez több nap kell, hogy az ember átolvassa. Ha táviratokat közöl a lap akkor azt mondják tele van hazugsággal, ha nem közöl, akkor az a vád, hogy pártoskodásból elnyomja az igazságot. Ha néha tréfás cikket közlünk, azt mondják: együttétek vagyunk, ha nem közlünk ilyeneket, akkor nagyképi vaskalaposok vagyunk. Ha eredeti cikkekhez hozunk, akkor felületesekek tartanak, mert nem gyűjtük szorgalmasan, ha szorgalmasan gyűjtünk, akkor így panaszkodik az olvasó: Hiszen ezt már mind olvastam! Ha valakit dicsérünk, akkor részrehajlók vagyunk, ha nem dicsérünk senkit akkor is azok vagyunk. Ha oly cikket közlünk, mely a nőknek tetszik, akkor a férfiak szerint a lap tartalma üres csevegés, ha azonban nem alkalmazkodunk a hölgyek ízléséhez akkor azok itélik el a lapot, — mely szerintök — nem érdemi, hogy tisztességes hához járassák. — Ha azonban az ekkétt megkínzott ember jövedelme arányban állana szenvedéseivel, még csak megjárna, rendszeren azonban egy jó köműves pallér többet keres, mint egy jeles lapszerkesztő.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

A puhább faju nemes rózsák dugvány általi szaporításának itt az ideje, kezdjük el most, folytathatjuk szeptemberig. Dugványozásra alkalmasak a kihült melegágyak, de alkalmas arra a szabadban keleti vagy északi fekvésű félárnyas ágyacska is, melynek földje jó porhanyó s homokos vegyületű. A dugványoknak

*) Simonyi Iván orsz. képviselő, s elvtársunknak kitűnő, kiváló szakavatottsággal, ritka ügyességel, nemes bátorsággal szerkesztett lapja. Pozsonyban jelenik meg. Mindazoknak kik szükségét érik annak, hogy német lapot is olvassanak, melegen ajánljuk, hogy az eddig tén járott külföldi lapok helyett olvassák a Grensbote-t, mely amazokat nemcsak teljesen pótolni, de feléltetni fogja.

teljesen érett ideit hajtásokat használunk, melyeken tehát a szemek kifejlődtek, de még ki nem pattantak. A dugványozásra szánt ágakat legjobb reggel harmatosan szedni. A vesszőket 3—4 szem hosszúra hagyjuk azon részen, mely a földbe kerül a leveleket leszedjük, a fejső részen meghagyjuk, ezen át fog az táplálkozni míg a gyökékképződés előáll. A dugványokat legjobb részatosan s mintegy 1 $\frac{1}{4}$ —2 centiméternyire a földbe szurni, jól megszorítván abban. A mint egymástól 3—4 centiméternyire leraktuk jól megöntözzük. Később azután napos időben gyakortább meglocsoljuk, figyelemmel lévén arra nehogy a föld tulságosan megsavanyodjék, mely is a zöldes felület által ismerhető fel legkönnyebben. 8—10 nap múlva képződik a forrany képződés, melynek jele a szemek dugzadása, a levelek elszáradása s lehullása, mely lehullott leveleket gondosan el kell távolítanunk, nehogy penészt okozzanak. Három hét alatt körülbelül már gyökere van a dugványoknak ekkor azokat gondosan cserébe ültetjük pelvény jó földbe, télen át fagymentes helyen tartják, s jövő tavasszal helyökre ültethetjük a szabadba.

Keményebb rózsák szaporítására, melyeknek azgynevezett remontantók, dugványozás helyett inkább homlírás — porbujtást — alkalmazunk, erre legalkalmasabb a július s augusztus. Bujtásolás következőben történik: A z anyató körül a földet felporhanyítva, azt kvarcz-homokkal kell elegyíteni, de egy kevés földet vagy tárgyat is téve közé. — Dugványnak fiatal erőteljes hajtásokat választunk, 45—60 cmt. hosszúakat, melyeknek azon részét, mely a földbe jön, annyira megkel csavarni, hogy annak héja és fája is megsérüljön, vagy egy rügy alatt lefelé egész a közepéig felhasítjuk egy jó éles késsel a hajtást, m. e. 2 $\frac{1}{2}$ cmt. hosszúságban, mire a hajtás sérült részével, m. e. 5 cmt. mélyen a földbe lesz mélyesztve s egy kis kampóval meg erősítve, a lebujított hajtásnak a földből kiálló végét pedig egy károhoz erősítjük, hogy a szél azt ide-oda ne mozgassa s az által a forranyképződést ne akadályozza. A meggyökeresedést igen előmozdítja a földnek gyakori felporhanyítása s megöntözése, ha száraz az időjárás, öszig e hajtások rendszeren annyira begyökeresednek, hogy a tőtől el lehet azokat választani, de ott lehet azokat tavaszig is hagyni, a mikor azokat új, állandó helyökre lehet kiültetni.

Kaposvári piaci árak.

— július hó 4. —	
Buza	9 frt —
Rozs	7 frt —
Kukoricza	6 frt —
Árpa	7 frt —

Zab 6 frt —
Hajdina 7 frt —
Métermázsánként.

Szerkesztői üzenetek.

Látrány. Már június végével beszüntette kiadóhivatallunk. Cs. T. a b. Előfizetése nem szeptember hanem október végén jár le. Kis-Z o r m á s. A küldött összeggel előfizetése 1885. január végéig ki van egyenlítve. S. J. Nem öszthajtjuk nézetét; szerintünk ellen tünetesnek nem volt szabad történni; mert habár nagyon előtérbe tolták is a miniszter elnököt, nem lehetett szem elől téveszteni, hogy mint ev. ref. főgondnok jött ide, de meg magyar ember még ellenséget sem bántja örömet, ha vendégként jő hozzá, azután tartozunk Somogyvármegye alispánjának azzal, hogy a kit ő kísér az megkímélve legyen, már csak azért is mert ő kíséri. Egyébként bármint irjanak is a subvencziók, bizonyos hogy a birtokosok akár szűrt akár posztót viseljenek is, távol tartották magokat, s ez éppen elég volt azon nagy szeretet kiüntetésére melyel Somogyvármegye — számba veendő — közönsége, köztudomásulag Tisza Kálmán eránt viseltetik.

Szerkesztésért felelős:

S z a l a y K á r o l y.

HIRDETÉSEK.

1188. szám.

tkvi 1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. tszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Somogy megye összesített árverésére végrehajthatónak Csapó Ferencz végrehajtható elleni 7 frt 15 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtható ügyében a kaposvári kir. tszék területén levő alsó bisnye községben fekvő, az alsó bisnyei 23. sz. tjkvben A. 7. 8. hrsz. alatt felvett és 230 frta becsült ingatlanra az árverést ezennel elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi szeptember hó 23-ik napján d. e. 10 órákor alsó bisnye község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{1}{2}$ át v. 32 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 4333. szám alatt kelt igazságügyi miniszeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvárott, 1884. évi június hó 7.

A kir. tszék tkvi hatósága.

Löffler, Kelemen, elnök.

HAGELMAN KÁROLY
könyv-, író- és rajzeszközök kereskedése,
könyvkötészetete és könyvnyomdájaja
KAPOSVÁROTT.

T. cz.

Bátor vagyok becses figyelmét gazdagon berendezett könyvkereskedésemre felhívni, a melyben a legolcsóbb kiadói árakon a következők nagyválasztékban megvásárolhatók.

Ugymint a magyar irodalom kiválóbb minden termékei diszkötésben és füzve, továbbá nagy raktára ifjúsági iratoknak, diszmunkáknak és albumok-, hangjegyek-, jegyző- és notes-könyveknek, szivartarczák, imakönyvek minden hitágazathoz magyar és német nyelven, rajz-, írószerek és festékek, írónok és résztollak nagy raktára, kereskedelmi könyvek, levélpapírok és mindenféle rajz-, író- és csomagoló- papírok,

nyomtatványok

üggyvéd, körjegyzők és község bíró urak részére, melyből nagy raktárt tartok, konceza 20 krtól 60 krig. Továbbá ajánlom a nagyérdemű közönségnek nagy és jól berendezett nyomdaüzletemet, kereskedő uraknak hol 1000 zacskó czégnymása 50 krba kerül és a zacskók nálam nagy választékban készen állnak és azok gyári áron adatnak el, egyszóval minden e szakmához tartozók, nálam igen olcsó árakon megszerezhetők vagy megrendelhetők és azok a legjobb minőségben elkészítetnek.

Továbbá ajánlom könyvkötészetemet, hol minden diszműaruk és könyvkötések igen csinosan készitettek, ezekután a már régóta ismert nagyérdemű közönség bizalmát továbbra is kiérdemelni törekedni fogok, miért szives párfogását kérve tisztelettel maradtam

Hagelman Károly.

Kaposvári az előfizetőknek
Megjelölés
Egész évre
Fél évre
Negyed évre
Egy évre
Könyvek

A feketét az utolsó látogatta ország dél hogy ves azokra, ki bizony Nemes Hosszu, zék, ha te kolera mi zöttünk, s mindannyi ha ez csak Ez csak a hetjük leg radhat az adta, az I hat a hit, a fájdalon De ott lakodik n közül vesz tett, a lellettől a kol menyország ség mi ha mőtől is nem látják intézika a gondoskod hitetlen me tona is be tetlenség nevelik, Ott van már nem neki, hogy vagyon változást naponta z de azért jelen elv iparkodik napok mi jövő iránt